

Hvordan disse udtalelser stemmer overens med ministerens nyeste påfund er ikke til at få øje på, da ministerens forslag er rettet mod de anholdte, som ministeren vil sikre bedre forhold ved anholdelsen, hvorved politiets opgaver besværliggøres.

Svar (10/4 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Den 20. januar 1997 udsendte Justitsministeriet en cirkulæreskrivelse til politi og anklagemyndighed om underretning til pårørende eller andre om en anholdelse, om anholdtes lejlighed til at kontakte advokat og om anholdtes adgang til at få tilkaldt lægelig bistand.

De retningslinier, der gives i cirkulæreskrivelsen, er efter Justitsministeriets opfattelse i meget vidt omfang udtryk for den praksis, som sædvanligvis følges i politiet.

Baggrunden for udstedelsen af cirkulæreskrivelsen er en anbefaling fra Den Europæiske Torturkomité i en rapport udarbejdet på baggrund af komitéens besøg i Danmark i 1990. Torturkomitéen anbefalede bl.a., at der indføres nærmere regler om anholdtes adgang til lægelig bistand, om anholdtes adgang til at informere pårørende eller trediemænd om anholdelsen samt om anholdtes adgang til advokatbistand i umiddelbar forbindelse med anholdelsen.

Justitsministeriet tilkendegav i et foreløbigt svar til Torturkomitéen, at man ikke fandt, at der er behov for udtrykkelige regler i selve retsplejeloven herom, men at man ville overveje at udsende instruksoriske forskrifter på området.

Torturkomitéen har efterfølgende over for Justitsministeriet givet udtryk for, at anholdtes rettigheder på dette område efter komitéens opfattelse er af så grundlæggende karakter, at man lægger afgørende vægt på, at der udarbejdes nærmere regler herom.

På denne baggrund og efter drøftelse med bl.a. Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Politimesterforeningen og en række af politiets organisationer har Justitsministeriet udarbejdet de instruksoriske retningslinier om anholdtes rettigheder.

Spm. nr. S 1871

Til undervisningsministeren (2/4 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Har herboende udlændinge et lovmæssigt eller retligt krav på under henvisning til deres religiøse overbevisning at kræve normer og regler, der følger dansk kulturarv og skoletradition, ændret, så disse tilpasses eller underlægges de krav og ønsker, der fremlægges fra en herboende anden kulturel eller religiøs opfattelses side?«

Begrundelse

En 10-årig muslimsk elev har ikke ønsket at deltage i fælles badning med de kristne børn på hans skole, hvorfor den private skole har bortvist ham.

Det har fået Dokumentations- og rådgivningscentret om Racediskrimination (DRC) til at foretage en af sine hyppige politianmeldelser mod danskere, der ønsker vores kulturelle arv bevaret og lighed for elever, uanset race eller hudfarve.

Disse hyppige anmeldelser mod danskerne for påstået racisme gavner ikke sagen for nogen af parterne, og som dansk statsborger er det umuligt at forstå, hvis danskerne skal ændre deres levevis og dagligdag for nogle anderledes kulturelt opdragede personer. Ministeren bedes derfor redegøre for de retmæssige og lovmæssige forhold vedrørende dette spørgsmål.

Svar (11/4 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Friskoler og private grundskoler er private selv-ejede institutioner, der giver en undervisning, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Skolerne bestemmer selv, hvilke elever de vil optage og have gående i skolerne, og de bestemmer selv undervisningens nærmere indhold og dens tilrettelæggelse. Lovgivningen indeholder ingen hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte regler herom.

Der kan i anden lovgivning, fx. i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race mv. eller i Den europæiske Menneskerettighedskonvention være grænser i visse henseender. Om en skole i et konkret tilfælde tilsidesætter